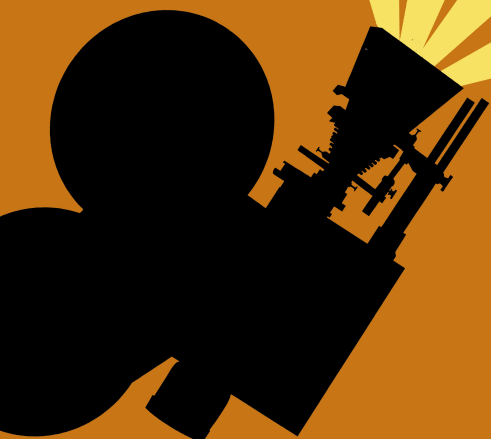

**ELEKTRONISK TIDSKRIFT
FÖR KONFERENSEN
MUSIK & SAMHÄLLE**

M&STE

NR. 5 : 2018

M&STE: elektronisk tidskrift för konferensen Musik & samhälle Nr 5, 2018

ISSN: 2002-4622

Redaktion: Mikael Askander och Johan A. Lundin

Kontakt: Mikael.Askander@kultur.lu.se och Johan.Lundin@mau.se

Hemsida: <https://www.kultur.lu.se/forskning/konferenser/musik-och-samhalle/>

Omslag: Julius Lundin

"Musik & samhälle" finns också på Facebook: <https://www.facebook.com/Musik-och-samh%C3%A4lle-1529924297269488/?fref=ts>

Konferensen Musik och samhälle är ett samarbete mellan ABF och Lunds universitet, Institutionen för kulturvetenskaper.

Innehåll

Redaktörerna har ordet.....3

Sofie Bergkvist

Popstad Lund – när musiken hamnar på museum.....4

Johan A. Lundin

“Rock around the Clock”– Låten, filmen, ungdomarna och den svarslösa
professorn.....9

Hillevi Ganetz

Att göra en artist: Genus och etnicitet i en svensk talang-reality.....15

Jacob Westergaard Madsen

Populaermusikken på museum.....22

Sofie Tedenstad Svebring

Om livet som musikvideonörd och varför jag ägnar mig åt att skapa en
hel webbportal om musikvideor.....26

Mikael Askander

Immigration, Paper Planes, and a Ka-Ching! Understanding Music Videos
Through the Concept of Iconicity.....30

Mikael Askander

Musikvideon som konstverk. Utställningen My Music.....41

Författarpresentationer.....46

Redaktörerna har ordet

Den skarpsynte märker kanske att vi till detta nummer har ändrat lite i layouten; annat typsnitt och sidutseende är alltså inte en synvilla! Dessutom kan konstateras att ett par av artiklarna i detta nummer är återpubliceringar av texter som tidigare har gått att läsa i de båda volymerna *Intro* och *Coda* (2012 resp. 2014).

Musik kommer sällan ensam. Musik är alltid involverad i andra kontexter och i andra former av uttryck som skapar en helhet. Exempelvis tycks människan i alla tider ha strävat efter olika typer av visualiseringar av musik: när musiken framförs live från en scen, när musiken förpackas i skivans format, med skivomslag; i film och i musikvideor, och i våra dagar på hemsidor och plattformar av olika slag. I detta nummer av *M&STE* har vi lagt tonvikten vid just musikens olika visuella sammanhang.

Hillevi Ganetz tar sig an att diskutera hur TV-programmet *Fame factory* skapade stereotypiska föreställningar om manliga och kvinnliga artister. I artikeln "Att göra en artist: Genus och etnicitet i en svensk talang-reality" framgår det tydligt att de kvinnliga artisterna gavs mindre utrymme att uttrycka sin individualitet. Denna text har tidigare varit publicerad i *Intro*.

När popmusiken flyttar in på museum, ja det skriver Sofie Bergqvist om i sin artikel. Hon berättar om arbetet med utställningen Popstad Lund som öppnade på Kulturen i Lund 2011. Denna byggde på minnen, berättelser, bilder och föremål som samlats in via Facebook. Texten här har tidigare varit publicerad i *Coda*.

Även Jacob Westergaard Madsen riktar blickarna mot musiken som del av museiverksamhet. I artikeln "Populærmusikken på museum" ställer han sig frågan hur det kan komma sig att det i vår samtid växer fram museer och utställningar för en kulturpolitiskt sett marginaliserad uttrycksform. Även denna text har tidigare varit publicerad i *Coda*.

Johan Lundin har letat i byrålådorna och hittat en tidigare utgiven text om låten och filmen *Rock around the Clock*. Här ges en initierad skildring av låtens och filmens effekter i dess samtid.

Sofie Tedenstad Svebring har under ett antal år drivit "Musikvideoportalen" på nätet, och här berättar hon om hur den kom till, och om sin syn på olika typer av musikvideor. Tedenstad Svebring skriver för närvarande också på en bok om just musikvideor.

Mikael Askander behandlar i sin artikel musikvideos väsen, och visar hur musik och rörliga bilder samverkar i skapandet av betydelser. Som huvudexempel lyfts M.I.A:s låt och musikvideo *Paper Planes* fram och diskuteras.

Samme Askander bidrar också med en text om den musikvideoutställning han i tidigare i år besökte på konstmuseet Arken, i Ishøj utanför Köpenhamn. Här stod musikvideos relation till bildkonst och bildkonstnärer i fokus för tematiken.

Läs och njut! Och notera: nästa nummer av *M&STE* viks åt temat "musik och hälsa", med utgångspunkt i 2018 års konferens Musik och samhälle, på detta tema.

Mikael Askander
Johan Lundin

”Rock around the Clock”

– Låten, filmen, ungdomarna och den svarslösa professorn

Johan A. Lundin

1956 gick låten *Rock Around the Clock* som en projektil genom världen. Kulans sammansättning var en legering av material som hämtats dels från den svarta, dels den vita populärmusiken i Amerika. Projektilen var inte obeprövad utan hade tidigare skjutits iväg som grammofoninspelningar med radiomediet som katapult. Nu avfyrades den med ett vapen som skulle visa sig vara långt mycket mer effektivt i fråga om räckvidd och sprängkraft; en långfilm där musiken förstärktes med en krutladdning av bilder som visade dansande ungdomar. Filmen var en studsande kula som satte avtryck och gjorde sprickor varhelst den slog i samhällets väggar och tak. Rikoschetterna satte kroppar i rörelse så att de kom ur sina tidigare tillsynes givna omloppsbanor. Därmed skapades en känsla av oordning bland dem som ville bevara samhället som det var. Sprickorna måste lagas och kropparna omdirigeras.

Så inledde jag en artikel som påbörjades för ganska många år sedan. Den skulle ingå i en antologi om barn och ungdom som en grupp forskare vid Malmö högskola hade samlats för att skriva. När jag så presenterade texten vid ett seminarium blev det tydligt att den skapade osäkerhet: *Kan man verkligen börja en vetenskaplig text på detta vis?* De yngre forskarna sneglade mot vakthavande professor för att få svar...

Låten och filmen *Rock around the Clock* hade således inte bara skapat oro i sin samtid, utan en text om densamma kunde i vår tid ha samma verkan; ett slags metaprojektil. Artikeln fick ligga ofärdig och opublicerad i många år; ett val som jag gjorde själv. Jag skrev om lite, drog ifrån, lade till och gjorde om den för ett populärhistoriskt föredrag i en skivbutik i Malmö, vilket varvades med musikexempel som skulle lätta upp. Därför är föreliggande text till sin karaktär en hybrid.

Den stökiga ungdomen

I sin bok *Hooligan* visar den engelske sociologen Geoffrey Pearson hur en föreställning om ungdomens förfall präglade den brittiska debatten under de senaste 150 åren. Varje ny vuxengeneration har uttryckt en förfäran över förflockningen av ungdomars respekt för vuxna och sett tillbaka på sin egen ungdomstid som den ideala.¹ Samma mönster återfinns i Sverige sedan åtminstone sekelskiftet 1900. I början av det förra århundradet oroade myndigheterna för de ”ligapojkar och ”ligaflickor” som störde ordningen på gatorna, senare har det handlat om speciella ungdomsgrupper som raggare, mods och skinheads.²

Ungdom har en starkt symbolisk laddning i det moderna samhället. Detta hänger samman med att såväl ungdom som modernitet är intimt förknippat med framtiden; ”det

¹ Geoffrey Pearson (1983). *Hooligan: a history of respectable fears*. London: Macmillan.

² Hans Swärd (2000), ”Har de unga nånsin varit bättre eller sämre?”, Leif Berggren (red.), *Fritidskulturer*, Studentlitteratur, Lund.

samhälle som komma skall återspeglas i det uppväxande släktet.”³ Enligt den brittiske sociologen Stanley Cohen kan man se det offentliga samtalet om ungdomar som ett försök för vissa delar av vuxensamhället att återupprätta en ordning som håller på att rubbas. I detta sammanhang blir det viktigt att tydliggöra gränser. Genom att ringa in det onormala skapas också föreställningar om normalitet.⁴ Det finns således normativa föreställningar och förväntningar om att ungdomar ska bete sig och se ut på ett visst sätt. Dessa förväntningar kan dock utmanas och bli föremål för förhandlingar.⁵

Ett sätt att närma sig detta teoretiskt är att använda sig av Michel Foucaults teorier om makt. Hans resonemang bygger på att makt och vetande innehåller varandra. Det finns med andra ord inte några maktrelationer utan ett motsvarande vetande och vice versa. I den västerländska kulturen skapar vetenskapen identitet genom att dela upp tillvaron i dikotomier som normal – patologisk, rationalitet – irrationalitet, sant – falskt et cetera. Denna kulturella identitet skapas i ett maktspel som bygger på avgränsningar mot och utslutningar av såväl existensbetingelser för en rad andra tankeformer som andra tankeformer i sig.⁶

Rock Around the Clock

Låten *Rock Around the Clock*, ursprungligen *We're Gonna Rock Around the Clock Tonight*, skrevs 1952 av Max C. Freedman och James E. Myers. Frasen "around the clock" hade plockats upp ur den svarta bluesen där det fanns åtskilliga sånger med tematik som "making love" och "party" around the clock. Med sådana fraser signalerade man en önskan och längtan efter frihet att göra vad man ville med sin tid. Det fanns till och med äldre låtar med titeln *Rock Around the Clock*, till exempel den av Hal Singer och Wally Mercer (1948).

Freedman och Myers *Rock Around the Clock* spelades först in av det Italiensk-amerikanska bandet Sonny Dae and His Knights (1952 eller 54), men fick bara regionala framgångar. Myers hävdar att den dock var ursprungligen skriven för Bill Haley & His Comets som av olika anledningar inte kunde spela in den förrän senare.

Bill Haleys version spelades in i april 1954. Man arbetade huvudsakligen med låten *Thirteen women and only one man in town*. När studiotiden började gå mitt slut fick man brått och spelade in *Rock around the clock*. I första tagningen dränktes sången, det blev en andra tagning, sen fick det vara klart. Sammy Davies Jr skulle in i studion.

År 1955 användes låten som vinjettmusik till filmen *Blackboard Jungle (Vänd dem inte ryggen)*; en film som handlade om ungdomsproblem i den amerikanska skolan. Det var så låten först uppmärksammades. Enligt Altschuler var detta en vändpunkt i amerikansk kulturhistoria som markerade att den afro-amerikanska musikgenren Rock n'roll kommit för att stanna. I USA förlöjligades musiken av kulturetablissemangen som sade sig företräda den goda smaken. Reaktionen var dock djupare än så; vuxenvärlden upplevde att rock n'rollen

³ Simon Lindgren (red.) (2009), *Ungdomskulturer*, 1. uppl., Gleerup, Malmö.

⁴ Stanley Cohen (1995), *Folk Devils & Moral Panics - the Creation of Mods and Rockers*, Cambridge & Oxford

⁵ För rockmusik som mothegemoni se Horgby, Björn(2007), *Rock och uppror: amerikansk, brittisk och svensk rockkultur 1955-1969*. Stockholm: Carlsson.

⁶ Michel Foucault (1991), "Governmentality", i Burchell, G., Gordon, C. och Miller, P. (red.), *The Foucault Effect. Studies in Governmentality*, Chicago; Beronius Mats (1986), *Den disciplinära maktens organisering. Om makt och arbetsorganisation*, Lund, s. 12f.

genom sitt överskridande av rasgränser och sin sexuella frigjordhet utmanade grundläggande värden i det amerikanska samhället, inte minst familjeideologin.

Det stora genomslaget för låten *Rock Around the Clock* kom 1956. Intresset för låten föranledde filmindustrin slå mynt av den ytterligare. En film, uppkallad efter låten, spelades in där inte mindre än 17 låtar med Bill Haley och andra artister lanserades. Till skillnad från föregående film handlade inte *Rock Around the Clock* om ungdomsproblem, utan ville snarare förmedla en positiv bild av rockmusik och dans. Det finns förvisso en storyline i filmen, men i stora delar kan den betraktas som en ren instruktionsfilm för hur man ska dansa rock n' roll.

Kravaller

När filmen visades på biograferna gick en våg av ungdomsoro över världen. Den 15 september 1956 drabbade 300 poliser samman med tusentals ungdomar i London sedan "Teddy boys" väntat vid biografingångarna för att provocera fram bråk. Oroligheter utbröt också i flera andra brittiska städer som till exempel Manchester, Blackpool, Preston och Belfast. Liknande händelser utspelade sig i Italien och till och med i Japan hade filmen lett till "excesser" bland ungdomen.

När *Rock around the clock* skulle ha premiär i Skandinavien var förväntningarna höga. I de norska tidningarna hade man kunnat läsa om hur filmen i USA, London gett upphov till allvarliga upplopp. Detta skulle ha berott på att den musik och dans som presenterades i filmen verkat starkt upphetsande på ungdomen. Tidningarna hade skrivit om "Rock 'n roll-febern" med sin sexuella anstrykning försatt ungdomarna i trans och extas och att de efter filmen dansat vilt på gatorna och begått flera lagöverträdelser.

Det var således inte bara filmen i sig, med sina dansinstruktioner, som presenterade en "handlingsmodell" för ungdomarna. När filmen väl börjat visas skapade tidningarnas rapporter om filmens konsekvenser i andra länder och städer handlingsmodeller vilka kopplades till en stark förväntan. Detta förstärktes av att tidningarna samma dag som filmen hade premiär Oslo gjorde förstasidesreportage med intervjuer av ungdomar vari det framgick att de förväntade sig oroligheter i samband med filmen.

Polisen förberedde sig. Man hade civila poliser i biosalongen. De kunde rapportera att ungdomarna klappat händer och stampat takten under filmen. Men enligt biopersonalen var detta beteende helt normalt vid visning av ungdomsfilm. Utanför biografen hade uppåt 8000 ungdomar samlats efter filmen. Pressen var där och ungdomarna visste att de var i fokus. Vissa dansade andra löpte amok; skyltfönster och bilrutor krossades. Oroligheterna pågick i tre dagar innan de klingade av.

Också i Landskrona, där filmen gick upp före den kom till Köpenhamn och Malmö, sattes ungdomar i rörelse. Detta är något som kulturhistorikern Fredrik Nilsson har studerat närmare⁷. I hans excerpter finner vi följande:

Förseelsen: Tisdagen den 16 okt. 1956 kl. 21.40 infördes fröken Svensson av konst. Eric Andberg, som rapporterade, att han kort förut å Rådhusstorget anmodat fröken Svensson att medfölja till polisstationen, enär hon

⁷ Fredrik Nilsson (2010), "When Rock and Roll Came to Town: The Threatening Body and the Promising Identity", Björn Horgby och Fredrik Nilsson (red.), *Rockin' the borders: rock music and social, cultural and political change*, Cambridge Scholars, Newcastle.

tillsammans med servitören Håkansson uppträtt som ledare för ett hundratal ungdomar, vilka efter biografens slut samlat sig på Rådhusstorget, där de under c:a 45 minuters tid skrånade, visslade och förde oväsen. Fröken Svensson och Håkansson försökte även få de övriga ungdomarna att börja dansa. Detta fröken Svenssons handlingssätt väckte allmän förargelse bland ett större antal äldre personer, som passerade Rådhusstorget.⁸

I början av augusti 1957 visades *Rock Around the Clock* i Köpenhamn. Också här ledde filmen till oroligheter och polisingripanden. Samma "störande" beteenden som ungdomarna i Landskrona uppmärksammades för förekom i Köpenhamn. Ungdomarna gick långsamt över på övergångställena så att trafiken avstannade, samlades i stora klungor och var högljudda. Rådhusplatsen var full av parkerade, blockerande, mopeder och motorcyklar som ungdomarna anlant på. En stor grupp på uppåt femtio ungdomar försökte utan framgång att forcera grindarna till Tivoli. Det förekom också att skyltfönster krossades och en polisman blev nedslagen. Vad var det som hade destabiliserat ungdomarna? Vetenskapsmännen ville förstå. Kort efter händelserna inleddes ett samarbete mellan Psykologisk Laboratorium och Kriminalistisk Institut vid Köpenhamns universitet för att söka en vetenskaplig förklaring till vad som hänt. Liknande undersökningar hade gjorts i om upploppen i samband med filmpremiären i Oslo 20-22/9 1956 samt om de så kallade Nyårskravallerna i Stockholm 1956. Ambitionen var nu att göra en skandinavisk komparation. De sex forskare som ansvarade för den danska studien skulle bygga sin undersökning på polisens redogörelse av förloppet, en undersökning av de 63 ungdomar som anhållits under oroligheterna.

Jag har tittat närmare på undersökningen av ungdomarna. Inte främst av intresse för resultaten, utan snarare för de frågor som vetenskapsmännen ställde. Frågorna avslöjar den samtida vetenskapens och samhällets förståelse av normalitet och avvikelser. Man kan se det offentliga samtalet om ungdomar som ett försök för vissa delar av vuxensamhället att återupprätta en ordning som håller på att rubbas. I detta sammanhang blir det viktigt att tydliggöra gränser. Genom att ringa in det onormala skapas också föreställningar om normalitet. Det finns således normativa föreställningar och förväntningar om att ungdomar ska bete sig och se ut på ett visst sätt. Utifrån de frågor som ställdes kan man ställa upp en dikotomi som speglar vetenskapsmännens förväntningar på vilka som skulle vara skötsamma och vilka som var bråkiga:

Skötsamma ungdomar

Gifta föräldrar
Uppvuxen i hemmet
Hemmaboende
Familjeförsörjarens sociala status hög
Hög skolexamen
Låg kriminell belastning
Bra förhållande till föräldrar och syskon
Bra förhållande till skolkamrater

Bråkiga ungdomar

Ofullständig familj
Uppvuxen utanför hemmet
Boende utanför hemmet
Familjeförsörjarens sociala status låg
Låg skolexamen
Hög kriminell belastning
Dåligt förhållande till föräldrar och syskon
Dåligt förhållande till skolkamrater

⁸ Landsarkivet i Lund, Åklagaren och polisens i Landskrona arkiv, rapporter 1956, A1aa:134.

Positiv till skolan	Negativ till skolan
Bra förhållande till lärare	Dåligt förhållande till lärare
Bra förhållande till arbetskamrater	Dåligt förhållande till arbetskamrater
Bra förhållande till överordnade	Dåligt förhållande till överordnade
Hemmaliv på fritiden	Uteliv på fritiden
Icke-rökare	Rökare
Friska	Sjuka
Positiv syn på polisen	Negativ syn på polisen

Trots att de lyckats få med en hel del på sin frågelistan så fick forskarna inget svar. De som uppträtt stökigt efter filmen skilde sig inte från ungdomar i övrigt. Det fanns inte således någon korrelation mellan lusten att dansa och till exempel att vara sjuk.

I det närbelägna Malmö hade *Rock around the clock* premiär på biograferna Capitol och Saga den 29 oktober 1956. Men då hade redan rocken kommit till stan. Några veckor tidigare hade man nämligen haft en uppvisning av dansen med Göte Arnbring och Margarethe Thorlin på MFF-stadion. Tidningen *Arbetet* skrev:

Behärskad extas vid Malmöpremiär på rock'n'roll.
Skomakarna i Malmö bör ha sin fulla sysselsättning tryggad ett slag fram över. Det måste ha slitits ut många halvsulningar när den nya amerikanska dansflugan rock'n'roll premiärsurrade på lördagskvällen.

Skribenten som beskrev dansen som en uppsluppna form av jitterbugg skrev avslutningsvis:

De som infunnit sig för att registrera eventuella kravaller fick inte vatten på kvarnen. Samlingen av handfasta poliskonstaplar kunde stå med armarna i kors och titta på extasen med ett roat småleende.

Och några kravaller tycks det inte heller ha blivit vid biopremiären. Men för den sakens skull finns det ingen anledning att förringa staden Malmö i rockhistorien. Det var ändå här, på dansrestaurangen Forum vid Triangeln, som Rock-Rolf (Rudolf Walentin) och hans Satelliter inspirerade av Bill Haley och hans Kometer spelade in vad som brukar nämnas som Sveriges första rockplatta titulerad *Stockholm rock*. Då hade det förvisso nästan gått två år sedan hans lillasyster Eva-lill Walentin sjöng in *Vi ska slå runt, runt, runt*, den första svenska inspelningen av *Rock around the Clock*. Lyssna på den.

Referenser

Otryckta källor

Landsarkivet i Lund, Åklagaren och polisens i Landskrona arkiv, rapporter 1956, A1aa:134.

Film

Rock around the Clock (1956), producerad av Sam Katzman och regiserad av Fred F. Sears.

Litteratur

Beronius, Mats (1986), *Den disciplinära maktens organisering. Om makt och arbetsorganisation*, Diss. Lund: Univ.

Cohen, Stanley (1995), *Folk Devils & Moral Panics - the Creation of Mods and Rockers*, Cambridge & Oxford.

Foucault, Michel (1991), "Governmentality", i Burchell, G., Gordon, C. och Miller, P. (red.), *The Foucault Effect. Studies in Governmentality*, Chicago

Horgby, Björn (2007), *Rock och uppror: amerikansk, brittisk och svensk rockkultur 1955-1969*. Stockholm: Carlsson.

Lindgren, Simon (red.) (2009), *Ungdomskulturer*, 1. uppl., Gleerup, Malmö.

Nilsson, Fredrik (2010), "When Rock and Roll Came to Town: The Threatening Body and the Promising Identity", Horgby, Björn & Nilsson, Fredrik (red.), *Rockin' the borders: rock music and social, cultural and political change*, Cambridge Scholars, Newcastle.

Pearson, Geoffrey (1983). *Hooligan: a history of respectable fears*. London: Macmillan.

Swärd, Hans (2000), "Har de unga nånsin varit bättre eller sämre?", Berggren, Leif (red.), *Fritidskulturer*, Studentlitteratur, Lund.

Författarpresentationer

Mikael Askander är docent i intermediala studier, och verksam som forskare och lärare i detta ämne vid Lunds universitet. Hans forskningsintressen kretsar kring litteratur, poesi, musikvideor, mediehistoria och alla former av populärkultur. Askander ingår i kommittén för konferensen Musik och samhälle, och är också redaktör för *M&STE*.

Sofie Bergkvist är utställningsproducent och skribent och producerade utställningen Popstad Lund som öppnade på Kulturen 2011 och byggde på minnen, berättelser, bilder och föremål som samlats in via Facebook. På Kulturen i Lund har Sofie också därefter varit verksam i utställningar om Hasse och Tage och Fokus Sapmi. Vidare har hon bland annat arbetat med Malmö Museer, IKEA Museum, Ystads stadsmuseum och Designmuseet i Toronto. Född 1976 var Sofie syntare på 1980-talet, indiepopare (och lite punkare) på 1990-talet och nostalgisk på 2000-talet. Just nu, år 2018, är några av favoriterna Frida Hyvönen, Regina Spektor och Florence and the Machine.

Hillevi Ganetz har spelat och lyssnat på såväl klassisk musik som populärmusik hela sitt liv. Intresset för musik gjorde att hon 1997 skrev sin avhandling i medie- och kommunikationsvetenskap om rocktexter skrivna av tre kvinnor, nämligen Turid Lundqvist, Eva Dahlgren och Kajsa Grytt. Under tre år (2005-2007) ledde hon, med stöd av Vetenskapsrådet, ett projekt betitlat "Genus och populärmusik". Den artikel som publiceras här stammar ur detta projekt. Idag är hon professor i genusvetenskap vid Stockholms universitet och har hunnit med att studera naturmagasin i SvT och analysera den TV-sända Nobelbanketten. Men nu är det ett projekt om #metoo i Sverige som gäller...

Johan A. Lundin är professor i historia, verksam vid Malmö universitet och Lunds universitet. Han är dessutom redaktör för *M&STE*.

Sofie Tedenstad Svebring, skapare av musikvideoportalen.se, är född 1984 i Värnamo i Småland men bor idag i Halmstad och är aktiv som bland annat musikjournalist och kommunikatör. Sofie har utbildat sig vid Södertörns högskola (journalistik och multimedia) och inom film och skrivande vid bland annat Biskops Arnö Folkhögskola. Sofie har också arbetat med kommunikation åt olika myndigheter. Sofie startade sin första musikvideoblogg för cirka tio år sedan och skriver idag om musikvideor åt bland annat HYMN, Musikvideotoppen och på den egna sajten Musikvideoportalen.

Jacob Westergaard Madsen er museumsinspektør ved Arbejdermuseet i København, hvor han er ansvarlig for udstillinger. Han har tidligere arbejdet som museumsinspektør ved RAGNAROCK – museet for pop, rock og ungdomskultur (åbnet i 2016), hvor han var med til at planlægge udstillinger, opbygge forskningssamarbejder og etablere netværk til musikere og musikbranchen. Jacob har en kandidatgrad i historie og socialvidenskab fra Roskilde Universitet (undervejs studier i Contemporary History på Sussex University og Sociologi på Københavns Universitet).